

BYLICZANY (1) ai

I sg m bylicz(a)nym.

Sł stp, Cn brak; Linde XVI w. s.v. bieliczany.

Przymiotnik od „bylica”:

*Wyrażenie: »sok byliczany«: Ktemu też proch Korzenia Diptanowego z mirrą s fokiem byliczanym zmiełzawfzy ty rzeczy łpołem, a vczyniſz czopek z bawełny ktory na mocziwſzy w tich rzeczach włoż do macicze na nocz *FalZioł* I 41c.*

Cf **BYLICOWY, BYLICZY**

BZ